

[O. Mathiasen.]

tilstrækkelig til at få helligdagene helligholdt på rette måde, at få borgerne til at indrette sig på helligdagen, som det sømmer sig, vælge mellem gudstjeneste eller forlystelse, som man finder for godt og passende, men man har anset det for formålstjenligt og nødvendigt, at der lovmæssigt foretages visse begrænsninger i de muligheder, der foreligger for helligdagens rette anvendelse; og den højtærede justitsminister mener altså også, at en lovgivning ud over den allerede eksisterende er nødvendig til håndhævelse af helligdagens fred.

Jeg vil gerne hertil sige, at vi i min gruppe og i mit parti absolut ikke vil lægge nogen som helst hindring i vejen for gudstjenesten på helligdagene, det siger sig selv, men jeg tror nok, jeg kan sige, at vi vil foretrække en yderligere lempelse af bestemmelserne om helligdagens rette anvendelse, end der er tale om i det foreliggende lovforslag.

På linje med, hvad det ærede medlem hr. Albertsen sagde, ville jeg mene, at den første paragraf i lovforslaget faktisk kunne være tilstrækkelig, men jeg kan i alt fald sige, at skal der lovgives på dette område — og det skal der vel — forekommer det mig, at den højtærede justitsministers lovforslag er nogenlunde rimeligt og frisindet og en væsentlig forbedring af loven af 1936. Der tages her, synes jeg, rimeligt hensyn til kirken, til gudstjenesten, måske mere end vi kunne ønske. Faktisk var det vel det ideelle, om kirken og gudstjenesten, om jeg så må sige, på fuldstændig lige fod kunne konkurrere med andre helligdagsbeskæftigelser. Der er i alt fald her taget tilbørligt hensyn til gammel sæd og skik — det skal man vel også gøre — og der er i nogen måde taget hensyn til de landsmænd, som foretrækker forlystelser og anden underholdning til vederkvælgelse på helligdagene, eller som foretrækker begge dele.

De ærede ordførere har omtalt de forskellige ændringer, der foreslås i forhold til loven af 1936, og jeg skal ikke trætte med at gentage disse ting. Jeg synes nok, at § 1, stk. 2, er noget uklar, selv om lovforslaget i sin helhed må siges at være overordentlig klart, i det hele taget et mønster på et lovforslag, kort og klart, som det skal være. Der er bare én ting: hvordan skal det afgøres, hvilke ting der kan forstyrre en guds-

tjeneste, og hvem skal afgøre det, hvis det ikke kan afgøres i henhold til de bestemmelser, som andre love indeholder, eller den specificering, der findes i § 2, stk. 2? Jeg kan nok se, at det kan være slemt for den højtærede justitsminister, hvis han efter gældende lov er kommet ud for den situation at skulle afgøre, hvilke eftermiddagsforestillinger og indendørskoncerter der er af højere art, og hvilke der er af lavere art, men jeg synes også, det kan blive vanskeligt at fortolke § 1 tilfredsstillende.

Det siges i bemærkningerne, at lovforslaget betyder en udvidelse af reglen i straffelovens § 137, stk. 2, som kun omfatter dem, der forsægtligt eller ved larm eller uorden forstyrrer gudstjenesten. Jeg vil gerne spørge: hvori består denne udvidelse? Jeg synes, en lidt nærmere forklaring kunne være nyttig, i alt fald for mig.

Vi vil i min gruppe se på lovforslaget med velvilje og saglighed og tager så endelig stilling, når vi ser det resultat, der foreligger efter udvalgsbehandlingen.

Og så er der en enkelt ting til, men den er allerede omtalt af det ærede medlem hr. Albertsen og af det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow, og jeg skal derfor fatte mig ganske kort. Det drejer sig om flytningen af store bededag. Jeg synes, det er helt rigtigt, at vi bør have en ordening vedrørende den. Det er jo en helligdag, som ikke er nævnt i lovforslaget, og den behandles som en almindelig søndag. Jeg ved, at store bededag er den sidste rest af en lang række bods- og bededage, hvis oprindelse jeg tror går helt tilbage til trediveårskrigen dage. Det var vist i slutningen af det 17. århundrede, at det blev bestemt, at store bededag skulle afløse de mange bededage; den blev fastsat til fredag i den fjerde uge efter påske, og så forsvandt de andre bededage efterhånden. Jeg mener at vide, at der mange gange har været tale om at flytte store bededag til en anden årstid. Det skulle gøres af rent praktiske grunde, simpelt hen fordi der er så mange helligdage i årets første halvdel og så få i den sidste halvdel. Også skolemæssigt ville det være en fordel, at børnene fik denne ekstra feriedag i efterårets tid i stedet for som nu om foråret.

Jeg ser af bemærkningerne, at den højtærede justitsminister i forvejen har sikret